

ЦЕНА НА ВЪСТНИКА:

за България годиш. . . 6 л.
за 6 месеца 3 л.

За странство год. . . 8 л.
за 6 месеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
въстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣтканица“ — гр. Варна.

СВѢТКАВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВЪСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Редакторъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

Телефонъ №

За обр. се плаща:
1 левъ на страница
и 80 остатъта стра-
ни. ститекъ редъ.

3 левия на съдеб-
нистави се плаща
0.5 ст. на дума.

се плаща
се плаща
връщатъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Българска Кредитна Банка
„ГИРДАПЪ“

Варненски клонъ.

Търси подколлектори за разпродажба на лозове отъ Софий-
ската Класна Лотария (гарантирана отъ Българското
Царство) съ износни условия.
За споразумѣние до Банката.

Само Банка Гирдапъ е най-сигуренъ главенъ колекторъ за
лотарията, тя изплаща каквито и да сж голѣми печал-
би и прѣмий — веднага въ брой.

Бълг. Кред. Банка „Гирдапъ“ — Варна.

ЛЮБЕНЪ ДАНАЙЛОВЪ

бивш инспекторъ на индустрията, занаятътъ и труда
се установява адвокатъ въ София.

Приема да завежда и защитава всѣкакви углавни, граждански и
търговски дѣла.

Изготвява книжа и ходатайствуватъ за добиване общи и специални
облаги по закона за насърчение мѣстната индустрия и дава кон-
султации по негъ зовото прилагане.

Зарегистрира търговски и индустриални марки.

Прави финансови и икономически изучавания.

Защищава интереси и ходатайствуватъ прѣдъ всички административни
учрѣждения.

БЮРО: ул. Тетевенска, 4 ДОМЪ: ул. Срѣдна Гора, 51
(срѣщу Юрид. Факулте-тъ).

Мерора на ма' жаритѣ надъ славянитѣ.

Въ „модерната“ х абсбургска
монархия, въ стра-тата, гдѣто
живѣятъ южнитѣ с лавяни: хар-
вати, сърби, слов аци, които и
сж въ пълна сми-тъль на думата
синове на мон-архията, напо-
слѣдъкъ изпѣкн аха поразителни
явления. Въ с-трана гдѣто сла-
вянскитѣ нар-оди, съ историчес-
ко минало, крачки по крачка
сж извоюва ли политическата си
свобода и културна самостоя-
телност, днесъ участъта имъ
налага с-мо да търпятъ и мъл-
чатъ.

Авст-ро-Унгария се наслажда-
ва на дуалистически режимъ,
при-това южнитѣ славяни се
намг-ратъ въ непосредствена за-
вис-имостъ отъ една отъ свѣр-
литѣ съ дуалистическата лев-

та държави — отъ Унгария.
Това именно налага грозния
печатъ на цѣлия държавенъ
битъ и културното съществува-
ние на южнитѣ славяни. Пре-
словутото стглашение отъ 1867
год. счита Унгария, заедно съ
хърватско и Славония, като ед-
но самостоятелно господарство,
въ състава на което хърватитѣ
и славони иматъ прѣдоставено
право на най-широката автоно-
мия. Границитѣ на тази авто-
номия до толкова сж обширни,
щото въ свѣрѣмената литера-
тура на държавното право, въз-
никва даже въпросъ: не обра-
зуватъ ли Хърватия и Славо-
ния отдѣленъ държавенъ орга-
низъмъ. Но това само въ теория.
На практика же автономията

на хърватитѣ е ограничена въ
доволно тѣсни рамки. Страната
се управлява отъ банове, които
се намиратъ подъ прямата за-
висимостъ на унгарското пра-
вителство. Принаването за офи-
циаленъ сѣрбо-хърватския езикъ
се подлага на систематично го-
нение.

Маджаризацията, този осно-
венъ принципъ на унгарската
политика, зачерква съ червена
черта цѣлото управление на
хърватитѣ. Минутното смѣня-
ване лицата въ централната ад-
министрация, честото прѣуста-
новяване на конституционнитѣ
гаранции, разиуцането на лан-
тага, конфискуването на вѣст-
ницитѣ, закриването на универ-
ситета въ Загребъ — такава
обикновено е бивала злополу-
ката на нещастнитѣ сѣрбо-хър-
вати.

Унгария се различава отъ
своята съседка — Австрия въ
това, че вмѣсто австрийското
всеобщо избирателно право, въ
нея съществува курияленъ пар-
ламентъ, съ архаически начала.
Въ това врѣме, когато въ Ав-
стрия националиститѣ, намира-
щи се въ меншинство, повдигатъ
на обещждане въ парламента:
всеобщото избирателно право
и за своитѣ мжчютии и обиди
прибѣгватъ до мѣрката — пар-
ламентарна опозиция, въ краенъ
случай — къмъ обструкция, на
унгарекитѣ южни славяни оста-
ва с.мо едно срѣдство, най-ло-
шото отъ всички политически
срѣдства — бойкота. На тази
именно почва т. е., на почва
на бойкота на унгарския пар-
ламентъ, организиранъ въ по-
слѣдно врѣме отъ южнитѣ сла-
вяни, се дължатъ печалнитѣ съ-
бития въ послѣднитѣ дни.

На бойкота на хърватитѣ на
унгарския парламентъ, унгар-
ското правителство отговорило
съ мѣрки, признати за чудовищ-
ни, даже за небивали въ никоя
страна.

Веднага съ постъпване въ
длъжност Цувай издалъ про-
кламация. въ която обявилъ, че
отъ сега всѣка власть надъ
страната и населението прѣми-
нава въ неговитѣ рѣдѣ и че
всичкитѣ приготовления за но-
витѣ избори за мѣстния сенмъ
се прустановяватъ. Заедно съ
това въ първия още день на
новия режимъ били издадени
три указа, съ които се скова-

ватъ рѣдѣтѣ и краката на сво-
бодата на гражданитѣ. Свобо-
дата на печата ограничена. Въз-
становила се цензурата. Ни
едно издание, било книга или
въстникъ, не може да бжде пус-
нато въ продажба, безъ прѣд-
варителното прѣдставление въ
полицията. Неудобреното отъ
цензурата трѣба да бжде замѣ-
нено съ другъ текстъ и въстни-
цитѣ не могатъ да излизатъ съ
загадки. Строго се заирѣшава
на ново напечатания брой да
се нарича второ издание на за-
прѣтения. Въстницитѣ се задъл-
жаватъ въ три дни да прѣдста-
вятъ залогъ въ размѣръ на
5,000 крони. Редъ мѣрки отно-
сително правата на събранята.
Политическитѣ събрания почти
сѣвршенно се заирѣдватъ,
допуска се само събрание на
лица поименно поканени и то
въ закрити помѣщения. По по-
литически и литературни дѣла
отмѣненъ сѣжда на присяжнитѣ.
Това, вѣроятно, за първо врѣ-
ме. Трѣва да се прѣдполага, че
въ близкото бъдаще ще се при-
способятъ още по-радикални
мѣрки.

Какъ да отговори страната
на тѣзи насилія, практикувани
въ, тѣй или инѣкъ, конститу-
ционно господарство? Въстни-
цитѣ съобщаватъ за тишината,
която съпровожда вънеждането
на новитѣ порядки. Тишина...
Не е ли това затишие прѣдъ
грознитѣ събития, които ще на-
станатъ? Наистина, умѣдрѣнитѣ
отъ горчивитѣ опити, унгарски-
тѣ южни славяни, виявяватъ
удивителна въздържаностъ. Ре-
дакциитѣ на крупнитѣ органи
на печата, постановили намѣ-
сто поредни политически статии,
да помѣтятъ статии за задгра-
ничнитѣ моди... Но, за това
пъкъ, прѣдполага се, чрѣзъ
южно-славянскитѣ депутати да
се повдигне въпросъ въ ав-
стрийския парламентъ и да се
изпратятъ делегации за про-
тестъ прѣдъ всичкитѣ европей-
ски държави. Самата Унгария,
въ разчистването си на сѣрбо-
хърватитѣ, се игнорира, ней
ще настане пълненъ и абсолю-
тенъ бойкотъ.

И като се помисли, че всич-
ко това се прави въ Унгария.
Въ тази сжщата Унгария, гдѣтс
тъкмо въ настоящия моментъ
се разиграва „героическата“
борба на маджарскитѣ магнати
противъ опититѣ за стѣсняванъ

на парламентарият свободи, идващи от „горб“ — от Виена. Въ Будапещенския парламент се разнасят тържествени фрази, дят се обилни рѣчи за неприкосновеността правата на народа, за суверенитета на нацията, за запазване конституционните гаранции, а тамъ негдѣ въ далечинитѣ на страната посяга се на основнитѣ начала на народнитѣ свободи, тѣжичи се въ калъта конституционното право, ограничава се печата, закриват се събранията, страната се наводнява отъ жандарми.

Ето това сѣ тѣ цивилизовани маджари, това сѣ тѣ, на които единъ день очакватъ думата угнетенитѣ подъ чуждо робство народи за добиване права и свободи.

Тѣ стѣсняватъ свободитѣ на свободнитѣ народи, не може никога да се очаква отъ тѣхъ помощъ за огнетенитѣ. Славянския свѣтъ трѣба мощно да издигне гласътъ си и високо да протестира за този имъ тероръ.

И съ всички легални срѣдства да се впусне въ защита на братята славини — Хърватитѣ.

Чужденцитѣ въ Добричско.

Повдигнатия напоследѣкъ шумъ за наплива на чужденци въ Добричско угасна и се успокоиха всички.

Положителнитѣ ни свѣдения говорятъ, че до сега въ Добричско сѣ купели отъ чужденци, прѣдимно Маджари, маджарски евреи и сѣрби, около 60000 декара земя, на стойност около 3,000,000 лева.

Покупкитѣ обикновено ставатъ съ спекулативна цѣль отъ разни мисити — маджари и маджарски сѣрби, които се явяватъ като крупни капиталисти и ужъ сѣ намѣрение да останатъ въ България и се занимаватъ съ земледѣлие. Тѣ уговарватъ цѣнитѣ, даватъ капаро, а окончателното финансиране става отъ Будапещенската банка „Национала“, чрѣзъ нейнъ прѣдставител или поддиректоръ. Тя обикновено зема ипотека имота — прави ипотечни заеми, безъ всѣки данокъ върху занятието.

Такава ипотека има имота на Фишера въ Иланжжа, такава ипотека е и имота на нѣкой си маджарски сѣрбинъ Матѣевъ, купенъ отъ Бр. Киселкови, даденъ на сѣжитѣ подъ ипотека за извѣстна сума но продаденъ послѣ на други маджаринѣ, които прихвърлили ипотека въ „Национала“.

Мисититѣ отъ тѣзи здѣлки печелятъ огромни суми, тоже скрито отъ законитѣ на страната, тоже безъ данокъ върху занятието.

Почнало даже да става и изиграване на продавачитѣ, както е случая съ Бр. Киселкови отъ Матѣева, които при продажбата имота на другия маджаринъ, слѣдъ изповѣдванието ѝ, въ Добричъ щѣлъ да броява остатокътъ, послѣ отложилъ за Варна, най-сетнѣ отъ Варна избѣгалъ въ Унгария, безъ да плати. Издаването на актоветѣ е било спрѣно поради нѣкакви неизпълнени общински формалности, но послѣдния куповочъ, безъ съмнѣние, ще изпълни тѣзи формалности и Бр. Киселкови ще трѣбва да търсятъ изъ Унгария Матѣева.

Важното е още и това, че имоти се купуватъ изключително въ пограничните общини, като напр. въ селата: Харманлъжъ, Чуфутъ-куюсу, Хасърлъжъ, Кюпелеръ, Иланлъжъ, Герзаларъ, Чоралъ, Калфитѣ, Юргучлеръ и др.!

Тѣзи чужденци много лошо и като спашии, почнали да се отнасятъ съ околнитѣ селени: да затварятъ добитѣ имъ и искатъ щрафъ по 2—5 лева на глава, да присвояватъ общински и държавни бозлуци и др. по каквито случаи има вече прѣписки въ Добричското окол. управление.

Тѣзи хора или мислятъ България за дива страна, безъ закони, или сѣ силата на паритѣ искатъ да си присвоятъ права и волности, запрѣтени отъ дѣйствующитѣ мѣстни закони.

Администрацията въ Добричъ, въ лицето на вѣщия окол. началникъ г. Илиева, е схванала доста добръ всичко и сѣ редъ окръжни обрънаи и обръща вниманието на селско-общинскитѣ кметове да се прѣдържатъ най-строга въ чл. 10 ал. 2 отъ закона за селскитѣ общини, при покупка, продажба на недвижими имоти на чужденци. Това не се прави сѣ цѣль да се забрани на чужденцитѣ да купуватъ имоти, — право прѣвидено по договоритѣ съ тѣхнитѣ държави, а просто на просто да се отнеме възможността на разни месити-чужденци, разни външни банки, да работятъ и печелятъ въ страната ни, безъ да

плащатъ установения отъ закона данъкъ и най-сетнѣ да се прѣдпазятъ българскитѣ граждани — продавачи отъ експлоатация и изиграване.

И дѣйствително тѣзи мѣрки не могатъ да се считатъ за нарушение на международнитѣ договори, защото надали негдѣ сѣществуватъ договори, които противорѣчатъ на дѣйствующитѣ закони на коя да е отъ договорящитѣ страни.

На купуването земи съ високи цѣни отъ чужденци, подпомогнати отъ външни банки, съ евтини лихви: било за пласиране своитѣ евтини капитали или по други висши съображения, селенитѣ трѣбва да гледатъ като на зло, не само поради постояннитѣ съсѣдни распри, но и като зло, което силно ще почувствуватъ по-сетнѣ и което ще лиши много селени отъ имоти и ще ги принуди да станатъ слуги на чужденцитѣ — чокои.

Колко е голѣмо това зло има примѣри въ съсѣдната страна — Романия. Тамъ отъ което пашкатъ селенитѣ и противъ което водятъ отчаяна борба, въ насъ почва да се създава. Печално!

Хрохика

Новия общински съвѣтъ.

Ако Варна е останала въ много отношения назадъ, то се дължи на общинскитѣ съвѣти до сега, които се състояли отъ партизани на властующитѣ партии, безразборно поставени на тѣзи толкова важни общественни постове и безъ расчетъ на тѣхната подготовка и авторитетъ за да могатъ да изпълнятъ възложената имъ толкова тежка мисия.

Пропорционалната система причупи амбициитѣ на партиитѣ за хомогененъ общински съвѣтъ и даде най-голѣмата възможностъ да се избиратъ хора, прѣдставляющитѣ цѣлта на всичкитѣ политическитѣ партии. Така новия общински съвѣтъ се състои отъ най-добритѣ сили на града и това е голѣмата гаранция че такъвъ съставъ ще допринесе много за повдигането на града Варна въ много отношения и за най-строга запазвана интереситѣ му.

Постоянното присѣствие на единъ общински съвѣтъ, като ръководително и изпълнително тѣло на мироприятията на съвѣта, играе най-важната роль

въ случая и намъ е твърдѣ приятно да констатираме, че избора на постоянно присѣствие:

Кметъ Ал. Василевъ прогресистъ. Помощ. Ан. Данчевъ прогресистъ Г. Новевъ народнякъ Г. Серафимовъ народнякъ, е посрѣднатъ отъ Варненското гражданство съ пълно одобрение и май голѣма вѣра въ доброто му желание да ръководи общинскитѣ дѣла само въ направление къмъ доброто на Варна.

Добричски общински съвѣтъ.

На 31 м. м. е станалъ избора за постоянно присѣствие въ добричската община. Избрани сѣ съ 10 гласа, една бѣла бюлетина, 5 свѣтници бойкотирали избора (2-ма прогресисти и 3-ма народняци): кметъ А. Муцевъ прогресистъ. Помощници: Вл. Арсеновъ радосл. и Ат. Коларовъ стамболистъ.

Татко Песталоци осъденъ.

Варненскитѣ у-ль Никола Николовъ е извѣстенъ съ обичѣта си къмъ неговитѣ ученички. Зарѣзалъ жена и дѣщеря, уволненъ отъ Вратчанско за винаги за груби обноси и побои надъ ученицитѣ, въ Варна се толкова разнѣжилъ, че вмѣсто да ги наказва, почналъ да ги цѣлува. Г-нъ Дуковъ сѣ доклада си искаше уволнението му за винаги изъ цѣла България. Сава Велевъ, бившия окр. учил. инспекторъ въ Варна, който прѣслѣдваше всички учители, протезираше само Бурлаковци и Зографовци, Ан. Василева и Николовци и вмѣсто да подѣржа обвинението противъ Николова, искара го Песталоци, призна го невиненъ поиска оправданието му. Дисциплинарната комисиия, обаче, констатирайки, че той е цѣлувалъ ученичкитѣ си, намѣри това недостойно за единъ учителъ и го глоби съ 1/4 отъ заплатата за два мѣсеца.

Като му забранили, да цѣлува ученичкитѣ, той почналъ да цѣлува майкитѣ. Подъ прѣдлогъ че ще занимава една ученичка той става домашенъ учителъ въ едно сѣмейство. Понеже ученичката била силна и нѣмала нужда отъ уроци, той почналъ да занимава майката при спуснати пердетъ. Тази християнска добродѣтел на Николова не се харесала на бащата и послѣдния се развелъ съ жена си. Противъ сѣщия бѣ завѣдено дисциплинарно дѣло за блудство и неколегиалност. Цѣла година бѣ протакано това дѣло и едва прѣди 2 мѣсеца бѣ

Д. ИЛИЧЪ

„Войстина въскреси“

РАЗКАЗЪ.

(Продължение отъ брои 95).

Мария затреперила и, като паднала на лѣглото на сина си, горко заплакала. — Защо те распахна? Защо ти и менъ сѣ себѣси не си взелъ?!

Малко успокоена, Мария сѣднала на лѣглото и дълбоко се замислила. Тя не видѣла сѣ своитѣ очи какъ Юда го цалуналъ и предалъ въ рѣцѣтъ на палачитѣ. Не била тя и тогава, когато на неговата глава възложили тръновия вѣнецъ и го обвили съ червено сукно. Не видѣла тя и тогава какъ тѣлпата сѣ подигравала, подала прѣдъ него на колѣне и викали: „Радвай се царю Иудейски!“

Да, тя това не видѣла, но видѣла мжкитѣ на кръста, — и това бѣ тѣвърдѣ много за сѣрдцето на майката!...

Милосерднитѣ жени закривали я съ ржкавитѣ на одѣждитѣ си, за да не ѝ дадатъ да види, какъ мжченика турватъ на кръста, какъ го приковаватъ на кръста, — но тѣпитѣ удари на чука ясно се разнасяли и силно удряли сѣрдцето на нещастната майка.

Тя го видѣла на кръста сѣ отпусната на гърди глава и сѣ открити очи подъ трънения вѣнецъ, подъ който една слѣдъ друга се отдѣляли крупнитѣ кръвни капки.

Да, това видѣла бѣдната майка и сѣ разбито сѣрдце паднала въ подножието на кръста.

А той? Той търпялъ, търпялъ и подигравки и издательство и защита, сѣ благосклонностъ гледалъ на своитѣ убийци; и когато тѣ, хокали и викали: „Ако си ти синъ Божи, направи чудо и слѣзъ отъ кръста“ — той повдигналъ очи къмъ небето и сѣ молящъ гласъ казалъ: „Отче!, проети имъ; защото незнаятъ какво правятъ!“

А този тръненъ вѣненъ! О! Защо тя не могла да го снеме, макаръ тогава, когато го снели отъ кръста!...

О, какъ той билъ дълженъ да страда!... И стояща на лѣглото на сина си сѣ скръстени на гърди ржѣ, Мария мжчително мислила за това, поклашала своята изморена глава, а сълзи-

тѣ текли отъ очитѣ ѝ. Страшната Голгота не излизала отъ мислитѣ ѝ.

Едно слѣдъ друго се пробуждали въспоменанията за всѣки моментъ на кръста и всѣкий мигъ падалъ на изнурената майчина душа съ тежестъта ѝ най-силната печалъ. Всѣки мигъ билъ нова Голгота за нея.

Подъ тежестъта на тия мисли се пригвѣвало нейното изморено тѣло; отъ силната умора и дълга безсъница Нейнитѣ очи почнали да се затварятъ и сънътъ незабѣлзано я завладалъ.

III

Не минали и нѣколко мигновения, Мария вдругъ се стрѣснала и сѣ удивление почнала да се оглежда, свѣтлината на луната постепенно огасвала мѣжду дърветата, а полусѣкитѣ на стѣнитѣ се губили една слѣди друга.

Въ стаята царувала нѣма тишина; нищо не се чувало, освенъ слабия трясакъ (прѣщението) на догарящото кандило, което блѣщукаше подобно на далечна звѣзда, едвамъ образующа свѣтълъ кръгъ около си.

Ней се сторило, като че до нея зашумялъ бѣлъ хитонъ (одѣжда) и послѣ този хитонъ се предвижилъ по направление къмъ противоположния жгълъ.

Растреперана, въ нѣмия страхъ и нѣкакво неясно ожидание Мария ста-

нала отъ постелката и, като взела свѣща, обиколила всѣки жгълъ; и като не намѣрила нищо, отворила вратата и разгледала на всѣкадѣ. Свѣтлината се колебала въ тъмнината, а мрачнитѣ нощни сѣнки се събирали, лаяли по стѣнитѣ, повдигали се и отпускали.

Като се завърнала Мария, положила свѣщата на мѣстото и отново сѣднала на постелката.

Изнурената ѝ душа овладявалъ съня. Въ главата ѝ се явявали и изчезвали мисли, шумѣтъ, които се чувалъ около нея се изгубилъ и клепкитѣ ѝ се затворили.

Но преди да успѣе сънятъ да се закрѣпи на Мария пакъ и се приставило, че нѣкой ходи по стаята. Минутно тя почувствувала, че нѣкой се надвѣсѣлъ надъ нейното чело и отчетливо дишалъ.

Тя се помжчила да отвори очи, но свинцова тежестъ лежала на тѣхъ, опитала се да се повдигне, но умореното ѝ тѣло не я слушало, и тя продължавала да лѣжи безъ движение, сѣ закрити очи. Въ другъ Мария почувствувала на челото си топла цѣлувка и стремително се повдигнала отъ постелката.

Сѣрдцето ѝ усилено забило.

Въ самата постелка стои Този за когото тя толкова гѣжила. Блѣденъ и

насрочено въ Варн. дисциплин. комисия, кждѣто Н. Николовъ искаше отводъ не само на учителитѣ членове, но и на прѣдсѣдателя Ст. Стойчевъ, чл. при тукашния окр. сѣдъ, понеже ималъ дѣте, ученикъ въ едно отъ тукашнитѣ основни училища. Дѣлото бѣ пратено въ Шуменската дисциплинарна комисия, кждѣто нѣма врагове на Николова и което се разгледвало цѣли два дни. Два дни прѣди гледане дѣлото, Николовъ сѣ прѣпорѣжа отъ тукашнитѣ тѣсни социалисти, во главѣ Алипи Андрѣевъ, бѣ слѣзълъ въ клуба натѣснитѣ въ Шуменъ и искалъ тѣхната защита. Нищо обаче, му не помогна. Комистята го осжди: *Лишение отъ учителство за две години изъ цѣла България.*

Не се съмняваме че ще потърси защита у Велевци, Мановци и тѣмъ подобни, но нищо не ще му помогне. Все се надявахме да се обадятъ „Свободенъ гласъ“ и „Извѣстникъ“ които хвалѣйки Николова, охулиха цѣлото учителство.

Окр. учил. Инспекторъ, г-нъ Кефизовъ изпълни единъ свой дългъ, като избави гражданитѣ и учителитѣ отъ единъ г-нъ, чието мѣсто не е въ училището.

Добрѣ ще стори г-нъ Инспектора, да се позаинтересува и за приятеля на Николова, Георги Зографовъ. Може би ще открие нѣщичко. Ако не може, ние ще му съобщимъ.

Bourgeois.

Борбата съ Алкоголизма въ Франция.

Въпроса за ограничѣние числото на заведенията, които тръгуватъ съ алкохолъ, възбудилъ недавна въ Франция горѣщи спорове.

Поводъ за полемиката послужило приетото съ 360 гласа, противъ 156, постановление на палатата на депутатитѣ за възвръщане въ комисията (и, тамъ, като че ще бжде погребанъ за дълги години) законопроекта, приетъ вече отъ сената, за ограничѣние числото на заведенията за продажба на алкохолъ.

Този законопроектъ се свежда, на кратко въ слѣдующето: числото на кръчмитѣ, не трѣбва да прѣвишава 3 за всѣка комувна отъ 600 или по малко жители, съ увеличѣние на кръчмитѣ съ една за всѣки 200 жители повече отъ 600.

Закона нѣмалъ отношения къмъ съществуващитѣ вече кръчми, даже и ако числото на послѣднитѣ прѣвишава числото на установената норма. Накрай законопроекта не се касае за търговцитѣ съ вина, спиртъ и пи

во, които съгласно закона отъ 18 юлий 1880 г. се ползуватъ съ пълна свобода. Защитницитѣ на проекта противопоставили редъ статистически данни, които доказватъ значителното увеличѣние на алкохолизма въ Франция, което тѣ поставяли въ свръзка съ силното увеличаване на кръчмитѣ.

Така, на примѣръ: до закона, 1880 г. въ Франция имало 354,000 кръчми (debits de boissons) въ 1909 тѣ биле вече 480,000 т. е. около 1 кръчма на 80 жители или на 30 възрастни мъже. Потрѣблението на чистия (100%) алкохолъ на всѣки жителъ, прѣдставлявало въ 1860 г. срѣдно 2-27 литри, достигнало въ 1911 год. на 4-13 литри, а въ нѣкои департаменти даже 11—12 литри. Защитницитѣ на проекта указватъ, между прочемъ, на слѣдующитѣ явления:

Въ 1869 г. числото на убийствата достигнало 135 а въ настояще време увеличѣло се до 359, нѣкой департаменти процента на лицата, признати за негодни въ изпълнение на военната повиностъ, достига до 30 и да же до 55 отъ общото число на призова; понататкъ въ нѣкои болници (въ Лионъ) на 1000 болни идата 442 алкохолисти. Защитницитѣ на проекта указватъ на редъ благотворни послѣдствия, които сѣ постигнати въ различни страни съ намалението на кръчмитѣ; така: въ Холандия (отъ 1882 до 1905) употреблението на алкохала се намалило срѣдно отъ 4-70 на 3-73 на жителъ, въ Италия (1886-1905) — отъ 1-28 на 0-76, въ Швеция (1893—1905) т. е. даже до запрещение продажбата на абсента — отъ 3-19 на 1-95 литри, въ Норвегия (1876-1905 г.) — 3-35 — 1-83; въ Пенсилвания (съдѣшати на Сев. Америка), вслѣствие повишение налога за право тръгуване съ спиртни питиета въ 1887, количеството на разрѣшенията за продажба на спиртни напитки паднало, всичко за 1-година, отъ 5-773 на 1-343.

Пожарното дѣло въ Варна.

По примѣра на другитѣ държави и въ Варна на скоро ще бжде съставено дѣло, отъ любители граждани, за помагане въ време на пожаръ.

Инициаторитѣ поканили г-нъ Ив. Г. Генковъ, свършилъ по пожарното дѣло въ Петербургъ, бившъ пожаренъ командиръ въ Руссе, за да даде упътвания.

Поздравяваме инциаторитѣ на това похвално и челолюбиво дѣло.

Прѣкратено слѣдствие

Повдигнатото сѣдебно слѣдствие противъ бившия полицейски приставъ

въ Варна г-нъ Янакевъ е прекротено по недоказаностъ.

Справедливо ще бжде ако почитаемото министерство на вътрешнитѣ дѣла, слѣдъ доказаната невинностъ, му възвърне длъжността.

Воденицитѣ по Камчията.

Научаваме се, че министерството е отпуснало вече и останата сума за изпощане очужденитѣ воденици по камчията и въ скоро време ще бждатъ исплатени и съборени язоветѣ.

Съ това ще се прѣкратятъ вѣчнитѣ неприятности и крамоли въ тоя край.

Заразени отъ Холерата градове.

Мало-Азиатскитѣ градове Адана и Мерсина, както и околноститѣ имъ сѣ обявени за заразени отъ холерата.

Санитарната дирекция разпорѣдила спрямо лѣтницитѣ, корабитѣ и произведенията на тѣзи страни, да се прилагатъ пограничнитѣ санитарни мѣрки противъ холерата.

Уволненъ отъ Варна назначенъ въ Балчикъ — Шабла.

Имаме положителни свѣдения, че бившия въ Варна полицейски старшии Евтимъ Николовъ, който бѣ уволненъ по повдигнатото противъ него слѣдствено дѣло за освобождаване арестанти прѣди излѣжаване срока си, билъ още тогава назначенъ пакъ за полицейски старшии въ Балчикъ и испратенъ въ Шабленския участъкъ.

За какви ли услуги е направено това?

Кормозъ.

На 28 м. м. къмъ обѣдъ, 5 минути до тръгването на Добричския тренъ, единъ запахтанъ стражаринъ тича отъ вагонъ на вагонъ търси нѣкого. Това заинтересува много зрителитѣ и всѣки се питаше: какво ли е станало, кого ли търсятъ?

Послѣ се научихме че това било голѣмъ шумъ за нищо работа. Стражара търсилъ г-нъ управителя, който заминавалъ за Добричъ, за да подпише нѣкакви книжа, по нѣкои държавни дѣла, по които държавата била осждена и трѣбвало да се дадѣтъ апелационни жалби, на които срока него день изтичалъ, а пъкъ при заминаването си г-нъ управителя не издалъ приказъ за замѣстникъ, Съ това върваме, че се удовлетворява любопитството на зрителитѣ, които ни запитаха.

Бомбардирване на Дарданелитѣ.

Италианската флота бомбардирала Дарданелитѣ, разбила нѣколко крѣпости. Очаква се бомбатдирване и на нѣкои острови. Настѣпватъ голѣми усложнения на Балканитѣ.

II Варненски сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1939

На основание изпълнителния листъ № 6748 1911 г., издаденъ отъ II Варненски мирови сѣдия въ полза на Александръ Янакевъ отъ с. Кору-Къой, противъ Назифе Али Махмудова отъ с. Галата, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, обявявамъ, че въ продължение на 31 дни отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници, съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ на публиченъ тръгъ слѣднитѣ длъжникови недвижими имоти, а именно: 1) нива отъ около единъ декаръ и 2 ара въ землището на с. Галата, мѣстн. „Сакама-дере“, при сѣсѣди: отъ тритѣ страни гора и дере; оцѣн. 18 лв. и 2) нива отъ 23 декара и 4 ара, въ сѣщото землище, мѣстността „Кеши-Молу“, при сѣсѣди: Мустафа х. Мехмедовъ, Георги Русевъ,

Илия Мухлевъ и морския брѣгъ; оцѣн. 234 лв. Наддаването ще почне отъ оцѣнкитѣ съ намаление 10% и желушитѣ да купятъ имотитѣ, могатъ да се явватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми да прѣгледатъ книжата по продажбата и да наддаватъ.

Варна, 29 мартъ 1912 г.

2—2 Сѣд. приставъ: Н. Спасовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2047

Въ допълнение обявлението си подъ № 770 публикувано въ Държавенъ Вѣстникъ брой № 69 отъ 28 III т. г. извѣствамъ на интересующитѣ се, че продажбата на 1) Нива мѣстността „Мемисоня“ отъ 5 декара при сѣсѣди: Георги Русевъ, Еремия Петровъ, Стаматъ Алексиевъ и пътъ оцѣн. 200 лв. 2) Нива мѣстността „Суючикъ“ отъ 4 декара и 2 ара при сѣсѣди: Димо Тодоровъ, Михалъ Ставревъ, Иванъ Николовъ и Ташко Ивановъ оцѣн. 368 лв. 3) Нива мѣстността „Куру — Кокарджа“ отъ 26 декара и 5 ара при сѣсѣди: Желѣзъ Абаджиевъ, Керана Ил. Мухлева, Слави Желевъ и пътъ оцѣн. 520 лв. всичките отъ землището на с. Галата Варненско, е почната на 29 мартъ и ще продължава до 28 априлъ с. год. да 5 часа вечерта съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственъ на Христо Андоновъ Галата продава се за дълга му къмъ Апостолъ Савовъ Варна. Наддаването ще почне съ намаление 10%.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣгледатъ книжата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 6 Априлъ 1912 год.

II Сѣдебенъ Приставъ:
Н. Спасовъ

IV Варненски Сѣдебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 865

Извѣствамъ на интересующитѣ се, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния в. „Свѣткавица“, съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще произвѣда съгласно изпълнителния листъ подъ № 3173 1911 г. на II Варненски Мирови Сѣдия, въ полза на Хр. Ивановъ, по прѣхвърляне отъ Кирякъ Михайловъ отъ гр. Варна, противъ Янаки Панайотовъ, отъ с. Куюджукъ за 104 лв. 55 ст 10% лихви отъ 21 IX 1892 год. и други разноси, — публиченъ тръгъ, въ канцеларията си въ гр. Варна, на слѣдующия длъжниковъ недв. имотъ:

Една нива отъ 10 декара, находяща се въ землището на селото Куюджукъ мѣстността „Влахларски пѣтъ“, при сѣсѣди: Кръстю Панайотовъ, Куцаръ Василевъ и отъ другитѣ двѣ страни Влахларския пѣтъ, оцѣн. за 400 лв.

Желающитѣ да купятъ имоти могатъ да прѣгледатъ книжата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна 1ий Априлъ 1912 год.

IV Сѣдебенъ Приставъ

Д. Х. Ивановъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 864

На основание изпълнителния листъ № 1189/93 г., издаденъ отъ Козлуджански Мирови Сѣдия, въ полза на Христо Ивановъ, по прѣхвърляне отъ Кирякъ Михайловъ, отъ гр. Варна, противъ наслѣдницитѣ на покойния Стоичо Друмевъ, отъ с. Куюджукъ, за 280 лева, лихвата имъ 10% отъ 3 X 1892 год. и др. разноси, обявявамъ,

измѣченъ, той съ спокоенъ и мѣкъ погледъ гледалъ въ лицето майка си. На неговата глава лѣжалъ още вѣнецъ, а на лицето му останалитѣ слѣди на кръвнитѣ капки. На рѣцѣтъ и нозитѣ му се виждали дълбоки рани.

— Сине мой! — като разкрила своитѣ обятия, извикала Мария.

— Жено! Не плачи! — отговорилъ ѝ явившия се — Твой синъ въспресе отъ гроба.

— Чедо мое! праведникъ мой! Не ме оставай вече! — молила майката и съ рѣцѣтъ си пригърнала колѣната му.

— Ти още неможешъ да бждешъ тамъ гдѣто азъ отивамъ отговорилъ той и, осторожно като отдѣлилъ рѣцѣтъ ѝ отъ колѣната си, тръгналъ къмъ вратата.

— Не, не, о, още макаръ малко... почакай, сине!... Азъ искахъ да те помоля... — заплакала тя, като гледала на неговото чело.

Той се спрѣлъ,

— Да, казала тя, нима не ти причинява болки този трънъвъ вѣнецъ? Сине мой! радостъ моя! позволи на майка си да облѣкчи страданията ти.

И тя протегнала рѣцѣтъ си за да снесе мъченическия вѣнецъ.

— Не се докоснувай — Този даръ,

съ които земята увѣнча дѣлата на праведника. Азъ съмъ длъженъ да го отнеса на Бога, моя Отецъ...

Майката паднала прѣдъ него на колѣна, погледнала къмъ него за послѣденъ път и възкръсналия изчезенъ.

IV

Чулъ се силенъ тропотъ на вратата. — Отвори!

Това било женитѣ — мирносци, които на разсѣмване тѣзи нощъ трѣбало да отидатъ на гроба за да помажатъ съ миро краката на погребания.

— Отвори! викали тѣ! Мария спуска се къмъ вратата.

Мирносцитѣ, резревожено и изплашено влѣзли въ стаята.

— Бързо казали тѣ на Мария, на гроба станало чудо.

— Какво чудо?!

Войницитѣ избѣгали отъ страхъ отъ гроба, розказватъ че твоя синъ възкресна.

„Войстина възкресна“ отговори Мария.

че въ продължение на 31 денъ отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния в. „Свѣткавица“ съ правонабаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията си въ гр. Варна, слѣднитѣ длъжникови ноти:

1) Единъ дюгенъ за желѣзария, нахожда се въ селото Куоджукъ, построенъ отъ камакъ и тухли, покритъ съ керемиди, съ дължина около 6 м. и широчина около 5 м. при съсъди: пжтъ, общинска крѣпча и общински дворъ, оцѣненъ за 200 лева

2) Нива нахожда се въ землището на с. Куоджукъ, мѣстността Ени Махленски пътъ отъ В декара, при съсъди: Георги Вълчевъ, Романъ Ивановъ, Янко Жековъ и Костадинъ Кръстевъ, оцѣнена за 300 лева.

Горѣпменнатитѣ имоти сж притежание на покойния Стойчо Друмевъ, за дългѣтъ на когото къмъ Хр. Ивановъ, въ размѣръ на 280 лева лихвитѣ 10% отъ 13.X 1892 г. и др. разности, се продаватъ а по настоящемъ се намиратъ въ владението на Друми Стойчевъ-синъ на покойния Ст. Друмевъ

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надбаватъ всѣки прижитственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна 1ий Априль 1912 год.

IV Сждебенъ Приставъ:
Д. Х. Ивановъ

III Варненски Сждебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1678

Въ допълнение обявлението си подъ № 674 публикувало въ Държавния вѣстникъ брой № 69 отъ 28.III 912 извѣствамъ на интересующите се че продажбата на:

1) Лозе отъ 7 дек. 8 ара, въ Варненскитѣ лозя, мѣстността „Соукъ—Суларъ“ при съсъди: Атанасъ Димовъ Андроникъ х. Василева, Ник. Алексиевъ топусъ и пжтъ — 1560 лв.

2) Лозе отъ 7 дек. 2 ара въ Варненскитѣ лозя мѣстността „Шашкѣтъ“ при съсъди: Абаджи Христо, х. Стефанъ Ахтаровъ, Желѣзко Димитровъ, Арабаджи Стояновъ. Коста Кюуркчирадевъ, и пжтъ, оцѣн. 1440 лева.

3) Празно мѣсто отъ около 216 кв. м. нахожда се въ IV уч. на гр. Варна улица „Колони“ при съсъди улицитѣ I и II линии и улица „Колони“, оцѣн. 5000 лева.

4) Празно мѣсто отъ около единъ декаръ до селото Галата, въ което има построена дървени вѣтреничова воденица, полусрутена при съсъди: отъ двѣтъ страни пжтъ и общинско мѣсто — 600 лева.

5) 1/2 отъ къщата, построена върху около 180 кв. метра на два етажа отъ камакъ — тухленъ материялъ, покритъ съ керемиди състояща се долѣ отъ шестъ стаи и коридоръ, а горѣ шестъ стаи и салонъ, цѣлата прѣградена на двѣ еднакви части; при нея прилепна едноетажна пристройка върху около 36 кв. м. отъ сжи материялъ и покривъ, състояща се отъ двѣ отдѣлни слугачи за кухня; съ дворъ отъ около 487 кв. м. въ него кладенецъ и отпрѣдъ къмъ улицата „Волова“ отдѣлно едноетажна пристройка върху около 190 кв. м. отъ смѣсенъ материялъ, покритъ съ керемиди, състояща се отъ четирѣ стаи, салонче и единъ дюгенъ. Цѣлото постритство което заематъ постройкитѣ и двора е около 703 кв. метра. Нахожда се въ гр. Варна, IV уч. ул. VIII и IX линии и улица „Волова“ подъ № 16/16 при съсъди: Костадинъ Бошковъ, улицитѣ VIII и IX линии и улица „Волова“ оцѣн. за 13000 лв., е почнали на 29 мартъ и ще продължава до 28 Априль до 5 часа вечеръта и съ правонабаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственъ по нестототелнитѣ, Георги Кюуркчирадевъ и Ради Триофоновъ продава се за дълга имъ къмъ кредиторитѣ.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ всѣки прижитственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна . . Мартъ 1912 год.

III Сждебенъ приставъ: Я. Б. Начевъ.

Христо Кирчевъ = Варка съ клонъ Бургазъ.

АНГЛИЙСКИ ИМПОРТЪОРЪ СЪ ПОСТОЯННИ СКЛАДОВЕ НА:

Антрацитъ за газожени мотори; :: :: :: :: ::
Каменни вжглища специално за фабрики; :: ::
Кардифъ за отопление и за желѣзари; :: :: ::
Ноксъ, чугунъ и тухли огнеупорни за дѣяри; ::
Керамиди марсилски и др. :: :: :: :: :: :: ::

Цѣни умѣрени. — Поржчки акуратни.

11—25

ПРОДАВАМЪ

собственото двуетажно здание съ 1000 м.

дворно мѣсто, нахожда се въ центъра на селото Марково, варненска околия, 7 километра отъ гара Гебедже. Долния етажъ съ маза пригоденъ за крѣпча и бакалия. Горния съ двѣ стаи, салонъ и балконъ. Построено на 55 кв. м., солидно отъ камѣкъ и тухли. Споразумение до Кръстю Манчевъ, Гара Гебедже.

ИНСЕКТИНЪ

Нѣма вече конски мухи по конетѣ, нѣма щъркелъ и мухи по воловетѣ; Достатъчно е да прѣскати добитѣка веднѣжъ, за да бѣде спокоенъ повече отъ 10 дена. Това лѣкарство е въ употребленіе отъ земледѣлцитѣ въ цѣлия свѣтъ. Нѣма нужда да се изпитва нѣщо изпитано. Побързайте прочее съ поржкитѣ си, ако искате да работите съ добитѣка си спокійно. Прѣдставителъ за цѣла България Всемиренъ търговски музей „ДИЗГРѢВЪ“.

СКЛАДЪ

за велосипеди, велосипедни части и специално ателие за поправка на велосипеди на

Руси Ивановъ — Варна.

Колоѣзачи,

Нѣма по солидни, по дѣки и по елегантни велосипеди отъ тия на най-големата и най-старата въ Европа фабрика за велосипеди

„ГРИЦНЕРЪ.“

Продавамъ ги и на срочни изплащания, безплатни поправки. Прѣдпочитайте винаги най-издържливитѣ въ свѣта гуми за велосипеди „Континенталъ“, отъ които имамъ голѣмъ изборъ; сжщо имамъ въ голѣмъ депозитъ всички велосипедни части, които продавамъ съ износни цѣни на едро и дребно. Работата чиста и гарантирана. Приемамъ поржчки и изпѣлнявамъ такива отъ всички крайща на царството.

Достатъчно е единъ опитъ да се увѣри всѣки въ горното.

На запитвания отговарямъ веднага

18—20

Съ почитание: РУСИ ИВАНОВЪ

модеренъ ОУЩАРСКИ магазинъ

на

Петръ Вергивевъ = Варка

УЛИЦА ПРѢСЛАВСКА

Награденъ съ златенъ медаль отъ Балканското изложение въ Лондонъ.

Изработватъ се по поржчки всѣкакъвъ видъ
ОБУША СОЛИДНИ И ЕЛЕГАНТНИ.

Голѣмъ складъ на разни ГОТОВИ изработени тукъ обуша.
Пристигнаха прочутитѣ Руско-Американски галоши тригълникъ. — Разни багажни и ржчни чанти.
Разни първокачествени кремове (бои) за обуша.

Най-евтени и най-трайни обуша.

Мжжки, женски и дѣтски, черни и цвѣтни всѣкакъвъ видъ най-модерни фасони мѣстни, американски и др.

ОБУША

Изработени отъ I-та Българска машинна обушарска фабрика въ Габрово

„ЯНТРА.“

Цѣни оирѣдѣлени. Продажба въ брой.

Склада се намира срѣщу Българската Земледѣлческа Банка въ специалния обушарски магазинъ на

Матей Недковъ, Варна

ул. „Царъ Борисъ“.